

LA ESTRATÈGIA DE GESTIÓ, CONTROL I ERADICACIÓ DE LA VESPA ASIÀTICA *Vespa velutina ssp. nigrithorax*

La Comissió Estatal pel Patrimoni Natural i la Biodiversitat ha preparat per la propera aprovació per la Conferència Sectorial de Medi Ambient aquesta estratègia. El document es extens, de 54 pàgines inclosa bibliografia.

En primer lloc introdueix els antecedents d'aquesta espècie invasiva, proposa uns objectius, una metodologia d'actuació i control i un enfilall d'altres mesures (seguiment, Investigació, educació ambiental, coordinació des del nivell autonòmic al internacional, vigilància, càlcul de despeses i financiació, etc.). L'espècie està al catàleg d'invasores del Reial Decret 630/2013.

©Muséum de Toulouse/Didier

La vespa asiàtica es originària del SE d'Àsia i al 2003 es comença a trobar al sud de Corea. A Europa es va localitzar a França el 2004, on probablement varen arribar reines hivernants dins plantes d'horticultura i s'ha estès al centre i sud de França. La trobam també de forma puntual a Itàlia i Bèlgica. La primera cita a la península es el 2010 a Navarra, des de on s'ha estès al País Basc (amb una màxima afectació a Guipúscoa, on s'han retirat 1500 nius), i Galícia (i puntualment a la zona propera de Portugal). També hi ha nuclis a Girona.

Els adults de l'espècie son herbívors, però necessiten gran quantitat de proteïnes per alimentar les larves, per això son grans predadors d'artròpodes,

principalment de insectes i aràcnids. L'impacta sobre abelles i altres pol·linitzadors es variable. A zones urbanitzades pot ser del 80% i a zones rurals i silvestres baixa fins el 30-40%.

El seu cicle vital comença amb l'emergència de les reines ja fecundades a la primavera, que construeixen un petit niu, generalment a un arbre i fan les primeres postes, de les que neixen les futures obreres. Posteriorment la reina tria un emplaçament més elevat i les obreres aniran ampliant el nou niu fins arribar als 60-80 cm. de diàmetre, fins al setembre, quan neixen les futures reines i els mascles, que les fecunden. Quan baixa la temperatura les reines abandonen el niu per hibernar. Després moren l'antiga reina i les obreres i el niu queda abandonat i no es torna a ocupar.

La mesura de control més efectiva es la destrucció de nius actius en ple estiu, abans de l'emergència de noves reines, ja sigui amb medis mecànics o biocides. No es una actuació senzilla, ja que a la dificultat d'arribar-hi (el nius solen situar-se en arbres de fulla caduca i son difícils de localitzar a l'estiu) s'afegeix la utilització de vestimenta de protecció per les fiblades (ja que tenen un fibló de fins a 6mm). Les altres mesures son bàsicament de seguiment, i el trampeig específic només es efectiu localment, a la vora de les caixeres d'abelles.

Per altra banda, segons les modelitzacions d'invasió realitzades, la futura distribució de l'espècie esta lligada a una elevada pluviometria (+ 1000 l/m²) i a una temperatura mitjana de 10-15 °C, pel que la majoria de territori de les Illes te un risc mínim (però no zero) i només un sector a +800m al N de la Serra de Tramuntana te un risc d'invasió de 0,15 - 0,25 sobre 1.

